

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LV.

Ч. 8. НЬО ЙОРК І ДЖЕРЗІ СІТІ, субота, 11-го січня 1947.

No. 8. NEW YORK and JERSEY CITY, Saturday, January 11, 1947.

VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ П'ЯТЬ ЦЕНТІВ ЗАКОРДОНОМ

Тел. „Свобода“: BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807

THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA

FIVE CENTS ELSEWHERE

РОБІТНИЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДОМАГАЮТЬСЯ ОБЕРЕЖНОСТІ ПРИ НОВИХ ЗАКОНАХ

Зорганізоване робітництво почало проти-офензиву проти планованого законодавства в робітничих справах. Представники Конгресу Промислових Організацій (CIO) відбули конференцію з сенаторами і зажадали від них, щоб вони перестудіювали критику CIO над новими робітничими законами. Аналізу ново-планованого законодавства керувів Лі Пресмен, правничий дорадник CIO. Окремо відбули наради представники Американської Федерації Праці і залізничних братств і рішили розпочати акцію в конгресі, рівнобіжну з акцією CIO. Сенатор Морей, член робітничої комісії, після розмови з керівником CIO, Філіпом Морем, висловив погляд, що робітничі представники є схильні до прийняття пропозицій президента Трумана, щоб створити окрему комісію для перевірки відносин між капіталом і працею. Загалом враження між сенаторами таке, що представники робітничих організацій задивляються по справедливості на наладнання робітничих відносин до-рогого законодавства.

ВІДНОВЛЕНИЙ БІЛ КЕЙЗА В КОНГРЕСІ.

Республіканський блок в конгресі вніс цілу низку скоординованих законопроектів, які мають на цілі запобігти загальним страйкам і не допустити до колективних торгів на краєву скалю. Першим билем є відновлений бил Кейза, який перейшов був у попередній конгресі, але його заветував президент Труман. Теперішній бил Кейза має на меті дати право урядові заборонити страйки в таких промислових підприємствах, які мають вплив на економічне життя країни. Попри те бил має на меті обмежити колективні торги лише до поодиноких родів промислу і місцевостей, щоб виключити монополії юній або підприємств в робітничих справах.

ЗА СПРАВНІСТЬ ЕКЗЕКУТИВНОЇ ДІЛЯНКИ В УРЯДІ.

Згідно з передвирборними обіцянками Республіканської Партії, конгресмен Клеренс Браун з Огайо приготував резолюцію для конгресу в справі упрощення праці екективу федерального уряду. Резолюція передбачає покликання до життя 12-членної комісії з обох партій для переведення дворічних студій над працею президента Злучених Держав. Комісія має винайти способи, як би цю працю зробити більше видатною і швидшою. Склад комісії має бути такий, щоб репрезентував президента, конгрес і громадянство.

ПЕНСІЯ ДЛЯ КОНГРЕСМЕНІВ.

На підставі акту про реорганізацію конгресу, прийнятого при самім кінці нарад минулого конгресу, 176 бувших конгресменів зголосилися за виплатою пенсії. Тому, що час на зголошення по виплату триває шість місяців, надіються, що зголошення будуть далі напливати. Пенсія виплачується на подібнім плані, як виплачується стареча пенсія для робітників та інших громадян, лише, що вона приходить щойно по скінченні 62 році життя, хоч право до пенсії прислугує вже після шести років праці у конгресі. Висота пенсії залежна від довготи праці в конгресі. Найвища пенсія становиться 75 відсотків останньої річної платні конгресмена і досягає висоти \$7,500 річно. Для такої пенсії треба вислужити в конгресі 30 років.

КРАДУТЬ ГРОШІ З ТЕЛЕФОНІЧНИХ СКРИНОК.

Ньюйорська поліція приловила 52-річного Чарлса Ликтенстена за посідання підробленого ключика до отвору скринки у прилюдних телефонічних будках. Його підозрюють у викраденні грошей і в участі у спеціальній банді опришків, яка обікрала телефонічне підприємство приблизно на \$100,000. Грошей оплати, які платять принагідні вживачі телефону на далекі простори, догнали до 6 доларів.

БУРЯ ШАЛІЄ НА АТЛАНТИКУ.

Звідолення з кораблів, які пливають по Атлантійським океані, сповіщають, що там шаліє велика буря, яка припізнала приїзд численних кораблів до обох берегів океану. Тисячі свояків, які очікують своїх рідних, перебувають по кілька днів у ньюйорській пристані і на летниці Ля Гвардія. Літаки з Європи цілком не пускаються в дорогу вчасі бурі. Ратункові кораблі американської Прибережної Служби стоять готові дати поміч, коли її зажадають бездротним телеграфом.

Америка опрокидає французький протест в справі арабської нафти

Злучені Держави відкинули французький протест в справі контрактів для експлуатації нафтових джерел у Савді Арабії, як це оприлюднює департамент стейту. Французький уряд у своїм протесті підніс закиди проти цього, щоб чотири американські підприємства привласнювали собі монополію над цими джерелами і щоб у порозумінні з британськими підприємцями виперали Францію від користування цими багатствами. Ноту в цій справі вніс до департаменту стейту французький амбасадор Анрі Бонкур. В ноті сказано, що американські підприємства порушили міжнародне порозуміння з 1928 р. Департамент стейту є цього погляду, що це справа чотирьох американських підприємств і тому не є такою важною, щоб нею займався американський уряд.

Американсько-советські противорічності в справі роззброєння

Рада Безпеки О. Д. на своєму засіданні дня 9-го січня прийняла мандат Загального Зібрання О. Д. в справі світового роззброєння, в нічому не златідивши американсько-советських розбіжностей поглядів щодо переведення в життя цих постанов. Американський представник Гершел В. Джансрі рішучо обстоював думку, що справу контролю атомової енергії треба поставити на першому місці. Советський представник Андрей Громико зі свого боку обвинувачував Америку, що вона своїм становищем в справі атомової енергії хоче відтягати саме виконання плану роззброєння. Діло в тому, що Америка хоче вирішити насамперед справу контролю атомової енергії, домагаючись скасування права вета в щоденній праці контрольної комісії, згідно в справі покарання тих, які порушили б постанови під оглядом контролю. Советський Союз далі обстоює право вета. На останньому засіданні Ради Безпеки представники Австралії і Франції безуспішно намагалися довести до компромісу між цими потугами. Представник Великої Британії не забирав становища, домагаючись від советського представника точніших інформацій щодо советського плану. Рада Безпеки мала про продовжувати свої наради в цій справі чергового дня.

„ІСТОРІЯ „ЧИСТОК“ ПОВТОРЯЄТЬСЯ; ТИМ РАЗОМ В МАДЯРСЬКІЙ.

З Будапешту надходять далі вістки про започатковану комуністами генеральну чистку можливої мадярської опозиції. В цій країні продовжують ся масові арешти і рівночасно організується показовий процес; 51 визначних мадярських громадських діячів мали б вже в найближчому часі стати перед „народним судом“. В закордонних коментарях до подій в Мадярщині стверджується, що вони нічим не різняться від таких в Румунії, Болгарії, Польщі, Югославії та в усіх інших східно-європейських країнах, опанованих Москвою. В Мадярщині, подібно як і в Югославії, Польщі та інших країнах, першою жертвою комуністичної чистки падають ті, що організували й керували боротьбою проти Гітлера. За причину чистки в Мадярщині, яка охопила насамперед інтелегенцію і селянство, більшовики подають „заговор проти держави“. В міжнародних колах вважається, що темпо чистки подиктовано обставиною, що після підписання мирного договору більшовики протягом назначеного там часу муситимуть відкликати свої війська з Мадярщини і перед тим вони намагаються довести країну до такого „порядку“, як це вже зробили в Югославії, в Болгарії та продовжують робити в Польщі.

УРЯД ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ ПРОВІРЮЄ СВОЮ ЗАКОРДОННУ ПОЛІТИКУ.

З Лондону повідомляють, що британський уряд від двох тижнів відбуває свої наради, предметом яких є головню перевірка дотеперішньої британської закордонної політики та можливості деякої її переставки в майбутньому. Вважається, що головним завданням на найближчу будучність британський уряд ставить собі поліпшення стосунків зі Советським Союзом, не порушуючи при цьому в нічому і британсько-американської співпраці. Нові напрями британської закордонної політики мали б проявитися вже на конференції Ради закордонних міністрів у Москві в березні б. р.

ГОТСОН РЕЗИГНУЄ З ПОСТУ АСИСТЕНТА ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРА ОБ'ЄДНАНИХ ДЕРЖАВ.

Джан Б. Готсон, єдиний американський представник у високій екективній Організації Об'єднаних Держав, зголосив свою резигнацію з посту асистента генерального секретаря О. Д., яка була прийнята генеральним секретарем Тригва Лі дня 9-го січня. Готсон був призначений на цей пост в березні м. р. і до нього належали справи адміністрації і фінансів. Вже раніше було відомо, що Тригва Лі був невдоволений Готсоном, проте справу резигнації зволікалося, б о Готсон був призначений на цей пост департаментом стейту.

ПРЕЗИДЕНТ ТРУМАН В КОНГРЕСІ.

Маємо перед собою президента Трумана, відфотографованого вчасі виголошення президентського послання у новім конгресі у Вашингтоні. Послання слухали сенатори і конгресмени. Виголошення послання тритало 48 минут.

СОВЕТИ ДОМАГАЮТЬСЯ ВІЙСЬКОВИХ БАЗ НА ОСТРОВАХ ШПІЦБЕРГЕН

Лондонська преса опублікувала, що Советський Союз кілька місяців тому звернувся до уряду Норвегії з домаганням відступити йому військові бази на островах Шпіцберген. Згадані острови положені на висоті Гренландії напроти північного побережжя Норвегії, були признані Норвегії договором в Парижі в 1920 р. Зі зростом транспортної техніки та у звязку зі загальним, головню советсько-американським зацікавленням Арктикою, згадані острови на-брали великого стратегічного значення. Подробиць советського домагання не подано і воно ще взагалі не було відоме самій норвежській громадськості, аж до 9-го січня. Повідомлення з Лондону викликало велике хвилювання публічної опінії, що домагається потвердження, або заперечення цього факту з урядового боку. Вістка про советське домагання військових баз на островах Шпіцберген викликала теж зрозуміле зацікавлення в світі.

ПЕРЕД МОЖЛИВИМИ ПОЛІТИЧНИМИ ЗМІНАМИ У ФРАНЦІЇ.

З Парижа повідомляють, що протягом одного тижня теперішній прем'єр тимчасового уряду Франції Леон Блюм зрештине та з доручення лікарів не буде кандидувати ані на президента, ані на прем'єра нового французького уряду. Від кандидатури на пост керівника політики Франції відмовляється теж генерал де Голь. Видвигается п'ятьох інших кандидатів, головню зі соціалістичної та радикальної партії. В загальному у Франції дивляться оптимістично на дальший політичний розвиток в країні та на можливість остаточного впорядкування відносин.

АНГЛІЯ І АМЕРИКА ОБІЦЯЛИ „МОРАЛЬНУ ПІДДЕРЖКУ“ ПРОТИ ФРАНКА.

В Мадриді відбувається судовий процес проти 12 обвинувачених в заговорі проти уряду ген. Франка. Під час зізнань один з обвинувачених ствердив, що британська й американська амбасаді в Мадриді обіцяли тільки моральну піддержку рухові проти ген. Франка, натомість відмовились допомагати матеріально.

ОЖИВЛЕННЯ ПАРТИЗАНСЬКИХ ЗАВОРУШЕНЬ В ГРЕЦІЇ.

З Атен повідомляють, що здовж кордонів з Болгарією і Югославією знова оживились бої з партизанами. В деяких випадках партизани мали досить сили відкинути урядові війська, що зажадали підкріплення. Бої тривають.

ВОЄННІ СОЮЗНИКИ „ЩЕ ДОБРІ ПРИЯТЕЛІ“ — КАЖЕ ВИШІНСЬКИЙ.

В британській амбасаді в Москві відбулося дня 9-го січня прийняття в честь полевого маршала Монгомери, що перебуває в Москві як гість советської армії та її шефа генерального штабу маршала Васілевського. На прийнятті промовляв м. ін. советський заступник міністра закордонних справ А. Вишинський, заявляючи, що воєнні союзники без огляду на розбіжності думок на міжнародних конференціях продовжують бути „ще добрими приятелями“.

ВАЖКЕ ПОЛОЖЕННЯ ГОЛАНДІЇ.

В голандській пресі появилися песимістичні голо-си про положення країни та про темпо її після-воєнної відбудови. Направі залізничної лінії чи відбудові моста на великій ріці ще далеко не означають відбудови країни, господарський стан якої продовжує бути дуже складний.

ГОЛОД І ХОЛОД В НІМЕЧЧИНІ.

З Німеччини повідомляють про перші смертні жертви зима. В Гамбургу мало замерзнути 20 осіб а багатьох інших відставлено до лікарень. Холод відчувається тим більше, що не має теж потрібної кількості харчів. Про важке харчове положення по-відомляють теж з Австрії.

НОВІ СПРОБИ ЗАМИРЕННЯ В КИТАЮ.

З Нанкінгу повідомляють, що міністер інформації в уряді маршала Чіян-Кай-Шека видивив офіційно нову пропозицію переговорів з комуністами в справі закінчення громадянської війни. Пропозицію уряду вважається відомою на недавню заяву ген. Маршала в справі його місії до Китаю та труднощів, які він зустрічав в намаганнях довести до замирення між двома воюючими сторонами.

БІРМА ДОМАГАЄТЬСЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ.

На запрошення британського прем'єра Атлі до Лондону приїхала дня 9-го січня окрема бірмська делегация, яка має відбутися ряд конференцій в справі положення Бірми в британській імперії. Британський уряд намагається довести, щоби бірманці задовольнилися доміняльним статутом, бірманці, натомість, домагаються повної незалежності.

ЯК НЕ МАЄТЕ ПРАЦІ, АБО ХОЧЕТЕ КРАЩОЇ,

тому не користати з оголошень знаменитих нагод для зарплати, поданих у оголошеннях нових робіт у „Свободі“?

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597-7th Ave., New York 18, N. Y.
BYANT 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES	
Однінцік число три центи.		Three cents a copy	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерзі Сіті і Закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з понеділка (з англійською Частиною):		Monday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЧИ СПОВНЯТЬСЯ ЦІ НАДІЇ?

Чого надіється в біжучому році звичайний американець, як думає про свій край, дім, свій варстат праці? Над тим питанням ще далі застановаються, розуміючи під „звичайним американцем“ цю масу, яка, далі є „босом“ у цьому краю і з яким треба рахуватись політикам, бізнесменам та робітникам.

Отже звичайний американець надіється, що американська система, з своєю політичною демократією та індивідуальною свободою і свободою підприємства і конкуренції, виявить, що вона далі є ще діпшою економічною і суспільною системою ніж інші. З цього виходило б, що бізнесовий та робітничий провід прийдуть остаточно до порозуміння в такому змислі, щоби була втрата постійна і якнайбільша продукція, а її потребує як край, так і цілий світ. Щоб таке сталося, треба уступок з боку обох провідів: бізнесового й робітничого.

Звичайному американцеві страйки вже наблизились. Однак це не означає, що тим самим є добра нагода для бізнесменів покінчити з страйками, чи визискати ці настрої для реакційної політики, зверненої проти робітництва і робітничих уній. Звичайний американець є проти цього. З другого боку, бажаючи спокою і праці, він остерігає робітничих провідників, які вже останніми часами багато втратили на своїй популярності, щоб не перетягати струн, бо можуть втратити ще куди більше. По правді, звичайному американцеві наблизились як бізнесові так і робітничі провідники, і він тепер дає цьому свій вислів, вимагаючи від них, щоб у цьому році прийшли до порозуміння на основі людської розсудливості щодо заробітних платень і зисків.

Звичайний американець вірить, що так дійсно станеться, проте готується і на таке, що може бути інакше, або, як пише Росел Портер, американець надіється найліпшого, але готується на найгірше, дожидаючи несподіванок. Крайні ліві надіються, що буде велике безробіття і матимуть добру нагоду для здійснення своїх революційних надій і нищення капіталізму та встановлення комунізму. Ледви, чи знайдеться якесь поважніше число „звичайних американців“, щоб у таке повірили. Знов реакціонери зправа думають, що в цьому році наступить економічна депресія, а тим самим буде нагода розправитись з робітничими уніями та підготувати шлях до американського фашизму. Теж і це не промовляє до звичайного американця.

Заключення з цього таке, що назагал звичайний американець твердо вірить, що в усіх труднощах, які перед нами, переможе американський, здоровий розум, але рівночасно здає собі добре справу з перебігом, які треба краєві перемогти як на домашньому полі, так і заграничному. Теж є у нього розуміння, що живемо в такому часі, коли від цього, як розвинується події всередині Злучених Держав, залежатиме у багатьох, теж і судба цілого світу.

Чого хоче і не хоче американська п'ята колона?

Починаючи від закінчення війни, в Америці з кожним днем збільшується протикомуністичне настання, що має своє виявлення як у закордонній, так і внутрішній політиці. В минулому році американська закордонна політика позначилася дещо „твердою рукою“ секретаря стейту Бірнса у відношенні до Советського Союзу, а в внутрішній підноситься щораз більше голосів з домаганням відпавлення законів проти підпільної роботи місцевої п'ятої колони, що охоплює щораз більше всі ділянки суспільного життя. В неопіформованих це могло б викликати враження, що наша „фрі кантрі“ — так сказати б — „модернізувалася“ та що традиційні особисті вольності одинокі і суспільні групи в самій Америці є сьогодні під знаком запити.

Надлі справа мається цілком навпаки. Бо американська протикомуністична акція як в закордонній так і у внутрішній політиці є власне скерована на оборону цих вольностей. Сама по собі вона не є акцією, а тільки реакцією, протидіям на комуністичні загрози проти Америки, як зі зовні, так і в нутрі країни. Комуністична партія в Америці фактично визнана цілим американським загалом за чужу, советсько-російську „п'яту колону“ і тому видивається домагання, щоб за таку її визнати теж формально, відповідним законом. За минулий рік проголошено безліч найрізноманітніших фактів, від шпигунства в користь Советського Союзу починаючи, на звичайній підпільній роботі на всіх ділянках американського життя кінчаючи, якими комуністична партія сама себе ставить поза законами цієї „фрі кантрі“.

З Новим Роком американська комуністична п'ята колона поспішила заявою, чого вона хоче і чого не хоче. П'ятиколонна програма на 1947 рік говорить сама за себе. Комуністична партія в Америці, в своїй програмі на 1947 рік, виступає проти загального військового вишколу, домагається зменшити оборонні заходи Америки до передвоєнного стану, бажає собі знесення спільних американсько-англійських шефів штабу та відкинення акту спільної внутрішньо-американської оборони. Коротко, комуністична п'ята колона домагається всього що могло б послабити оборонну силу Америки.

Рівночасно вона в своїй програмі на 1947 рік домагається відкликання американських військ з Китаю та Філіппин, зрівняння дипломатичних стосунків з Іспанією, припинення будь-якої допомоги китайському урядові. Натомість домагається низько-відсоткової позички та якнайбільшого поширення допомоги УНРР для Советського Союзу і його сателітів.

У відповідь на запитання чого хоче і не хоче американська комуністична партія в 1947 році, в американських пресових коментарях відповідається коротко: комуністична п'ята колона в Америці хоче Советської Росії і не хоче Америки.

Міліонер на становищі редактора

З нагоди смерті Огдена Ріда, міліонера і відповідального редактора щоденника Нью Йорк Геральд Трибюн, власником якого був він та його рідня, надіслали висловні співчуття такі особи як президент Злучених Держав, губернатор ньюйоркського стейту, канадійський прем'єр, посади міста Нью Йорку, державні секретарі, генерали, провідники науки, мистецтва, журналістики і т. д. У цих співчуттях є великі призначення для праці небіжчика. Знов його власна газета написала, що редакційна праця була власним інтересом його життя.

Нью Йорк Таймс, присвячуючи редакційну статтю для видавців конкурентної газети, згадує, що Огден Рід „поліцає газету, Геральд Трибюн, на вершці її успіху, як одного з наших великих щоденників“. Про Ріда пише Н. Й. Таймс, що „він мав найвище почуття особистої і газетарської честі і був готовий кожної хвилини боротися за свободу пером, як вона була загрожена чи то від уряду, чи з якого іншого боку“. Другою його прикметою було: подавати в газеті правду, безогляду на цюкоду, яку може через те потерпіти партія, група, чи навіть саме видавництво газети.

Годиться згадати хоч дещо з життя цієї людини, щоб зрозуміти, чому найвизначніші представники громадянства склали голову перед покійним. Огден Рід був сином попереднього редактора газети Трибюн, Вайтло Ріда, який був свого часу американським послом до Франції, куди забрав зі собою і 17-літнього Огдена. У Парижі Огден пізнав основну французьку культуру, потім студіював в університеті в Бонні, у Німеччині, та подорожував по Європі. В році 1900 вписався до університету

Ейла, у Нью Гейвен і покінчив його в 1904 р. Після скінченні правничих студій він ще вписався на правничий відділ у Ейла, а скінчивши правничі студії, практикував як адвокат один рік, щоб основно зазнатися з законами для потреб адміністрації газети. Щойно після таких основних студій і підготовки вступив у 26 році життя до редакції газети свого батька, починаючи зі самого споду. Став репортером і мав прибувати новинки, описувати зустрічі з різними людьми чи звітувати кримінальні події. Після того він працював у різних відділах газети, щоб основно познайомитися з різними ділянками праці модерного щоденника, а теж і з його адміністрацією. Дійсним редактором став Огден Рід щойно як мав 31 років, себто в 1913 році. Тоді було в Нью Йорку сім ранішніх щоденників, з яких досі залишилися лише два, тобто Трибюн і Таймс.

Саме в тому часі американська журналістика

переходила справжню революцію внаслідок епохальних винаходів. Згадати б лише: бездротний телеграф, радіо, телевізію, а крім цього такі величезні події, як перша світова війна, вибух більшовизму, упадок великих держав і націй і т. п. Технічні труднощі йшли в парі з великими винаходами, відкриттями, політичними й суспільними перемінами і це впливало на долю газет. Коли б не основне підготування Ріда до своєї кар'єри, то хто знає, що було б сталося зі щоденником Трибюн, який вів конкуренцію з другим славним ньюйоркським щоденником, а це з Н. Й. Геральда. Власник Н. Й. Геральда Френк А. Монсі, зрозумів знак часу: він закупив щоденник „Сан“, а опісля рішився збільшити свою газету через злуку з Трибюном

в 1924 р. Однак на пропозицію Монсі Огден Рід відповів так, що поради Монсієві продати свій щоденник Трибюнові. Це тому, щоб Трибюн міг далі держатись своїх засад. Згоди добила за ціну \$50,000.000. Від тоді перемінили свій щоденник на сьогоднішній Геральд Трибюн та забезпечили йому провідне місце в американській політиці. Це чи не найбільш впливовий журнал, який постійно підтримує політику Республіканської Партії.

Серед теперішніх відносин редактор американської газети є частиною національно-державницького життя. Тому редактор Геральд-Трибюна був усюди, де лише міг дістати, щоб знати положення й відносини з першого джерела. На такі студії видавця газети не жаліє видатків, бо від безупинного втримування зв'язків редактора з суспільством і світом залежить успіх та інтерес газети. Щойно як редактор знає добре відносини і має докладні інформації, може вести правильну політику групи, організації, партії, нації, держави. У такому розумінні свого становища Огден Рід виїздив на політичні конвенції, відвідував часто Європу, на весну 1945 року поїхав до Сан Франсиско на конференцію Об'єднаних Держав на чолі цілого штабу співробітників Геральд-Трибюна, і помагав укладати Чартер Об'єднаних Держав. Після капітуляції Японії Рід і його співредактор Вільбур Форест виїхали у 30,000-мильову подорож літаком на Тихий океан: відвідали острови Маршалів, Маріанас, Філіппини, Корею, Японію, Китай. Тоді познайомився Рід з ген. Мак-Артуром, адміралом Німцом, генералісімусом Чі-ань-Кай-Шеком і іншими подібними героями часу. Огден Рід як редактор мав, як бачимо, крім способностей, ще й усілякі інші можливості вибитися вгору, зокрема з матеріального боку. Він міг свободно усюди їздити і доставати якнайкращі інформації, маючи добрі зв'язки і не шадячи коштів на ту ціль, бо був рівночасно власником газети. Та й це не було б зрозуміло Ріда так дуже шанованою людиною — як редактора. Було ще щось інше, що тут заважало, а саме те, що він старався усіма силами вдержати достоїнство редакційного звання на висоті, вдержуваній його батьком. Рід — міліонер мав весь час до діла з товаришескими зобов'язаннями, гостинами, забавами, прийняттями. Однак брав у цьому участь тільки до цієї міри, оскільки це не було перешкодою для Ріда — редактора. Тому, як згадує Нью Йорк Таймс, часто можна було завважити, як він покидав товариство та веселу забаву й спішив коло півночі до редакції йостав там до ранку, виконуючи свої залеглі редакційські обов'язки. Він бажав бути кожного часу в курсі усіх важких газетарських справ, хоч ман добрих співробітників і було кому за нього робити. Не хотів бути „малюваним редактором“ та тільки таким, що заслугою на цей титул своїм знайням і сумлінним виконанням своїх обов'язків. Хотів бути справжнім редактором як в очах своїх співробітників, так і в очах суспільності, даючи тим теж до зрозуміння, яким важким і відповідальним чинником є у суспільному житті преса і якими повинні бути ті люди, що у ній працюють.

„Хлопці з лісу“

Ньюйорський польський часопис „Нови Свѣт“ помістив у числі з 7 січня б. р. статтю В. Наленча п. н. „Польський Ліс“, в якій автор пробує перевести характеристику акції „хлопці з лісу“, себто тих молодих поляків, що продовжують у підпіллі збройну боротьбу за повну незалежність Польщі. Ця боротьба обмежується нині до нападів на відділи НКВД на терені Польщі та до вбивств поодиноких енкаведистів чи різних советських агентів, якими послуговується варшавський уряд, контрольований Кремлем. Автор статті каже, що взявся писати

про дуже складне питання, а саме, чи є в інтересі польського народу продовжувати у теперішніх відносинах підпольну боротьбу в Польщі. Він каже, що це є питання дуже дражливе але рівночасно політичне і тому повинно бути об'єктивно проаналізоване й належно оцінене.

Польща мала вчасі німецької окупації підпольну армію, т. зв. Армію Крайову, що боролася з німцями. Після зайняття Польщі советськими військами перебуваючий у Лондоні польський президент цю армію розв'язав. Її діяння, каже автор, унеможливив теж й альянтський договір у Ялті. Однак не всі польські партизани послушались президента. Крім цього советський терор у Польщі, як і переслідування з боку НКВД тих, що були в Армії Крайовій, спричинили, що „хлопці назад поклали вертати у ліс“. Заважував тут найбільше, пише автор, ідейний підклад: бажання добути для Польщі повну незалежність. Цей стан турбує тепер польський політичний провід, пишеться далі у статті. З різних боків апелюють до „хлопців у лісі“, щоб припинили підпольну боротьбу, виправдовуючи ті апели „безнадійністю та неможливістю дальшої збройної боротьби в нутрі країни“, бо вона „не приносить ніякої реальної політичної користі“, а зате винищує найбільш жертвенну та

ГРИГОРИЙ КОСИНКА

Ф А В С Т

Він ковтав її, криво усміхався, а сам дивився на підлогу. Бейзер зализав на хвилину Фавста; він суворо, допитливо, ніби справді від нього так багато залежало були ми, олянув кожного; Кленцов, радіючи, очевидно, що Фавстові була така „бани“, — розсміявся, але Бейзер помітив таку несподівану радість.

Ей, ти... як тебе? Чого рожеш, чому ти радуєшся?.. Кленцов вирівнявся і, зіпнивши зуби на образливе „ти“, промовив зо зга:

— Арестант — тоже человек... Да.

— Сутки катера, — глухо накарвав Бейзера.

І Кленцова, без курива і без хліба, повели кудись із камери.

А Бейзер знову повернувся обличчям до Фавста:

— Где твоя пара? — запитав. — Третя.

Начальник корпусу швидко обдивився з усіх боків Фавста, вистогот з ключем журавлиним... Уже хотів був рушати з камери, як раптом ухилився і читав видрапане: „Проклін Коношина“, а внизу — „Христос Воскресе“, а внизу — „Христос Воскресе“ — тоже твое — запитав з іронією Бейзера.

— У мене Він не воскресне...

Чого тобі треба? — була Фавстова відповідь.

— Трое суток карцера... без хлеба, кровать привинтить. Бейзер скажешь.

— Кто бросил окурков? — гукав він на всю камеру.

Чашки, стекло, ложки, ножи... Проверить, отобрать... На три дня поднить в камере наристароста.

— Слушаюсь.

(Подати деякі деталі).

— Камеру лишнить на неделю передатчи... забла, за окурков — сутки карцера. Я... протест и бандитизм.

Реплика якогось копійчаного меншовика або укаписта:

— Вель билі же когда-то тюрми, сидели, жили, ведь люди...

За дверями нашої камери затихав десь у глухих коридорах малиновий дзвін на острогах начальника корпусу № 6 Бейзера.

Старий карцер, де сидів був Фавст, бачив і чув у своїх кам'яних шорах багато трагедій: там божеволіли, там втішалися, розбивали голову об стіну — всього було, все бачив і чув старий карцер.

Аж позеленів од цвілі, од віску свого давнього і сліз людських; по кутках протягувалася вже вода, а зимою, зрозуміло, вона трохи підмерзала й сковзалися ноги на такому льодку тонкому.

Фавст розповідав свою історію немудру так:

— Коли мене Бейзер, — каже він, — кинув був до цієї камери, цвілію вкритої, я хотів просити його, щоб одразу взяли мене на розстріл... Це була секретка, ні. Подумай, яка мені рация гинти на ній, коли я знаю свій кінець краще за Бейзера?

Я загнав йому матюха у вічко, і повірши, трохи полекшало... Матюхнувся я не тому, що

люблю лайку, ні, зо мною трапилося щось таке незрозуміле, що й досі не можу з'ясувати собі.

Горіла голова, а тюрма, — уяви собі, наша велика тюрма, вилітається з грунтом і летить високо понад брами... І добре пам'ятаю мою суперечку з Бейзером: „Брешеш, ніби кажу йому, — хай скрізь тюрми, хай скрізь карцер і кара, але маеш добрий знак: одна вже вилітаєся з грунту, летить“. І знаєш, я вперше почав тоді так сміятися. Мені стало раптом страшно: що зробили з мене за сім місяців? Той дурень даремне Фавста згадував у легенді — я живий ще, хоч моя історія вартує теж легенди.

...Знаю, мені вже не жити, нема мені повороту до життя — кровю харкаю... Дивно, один поет — цілком хворий, на мою думку, написав два рядки у карцері:

„Слабе село лютует,
А Украина кровью харкает...“

Слабе село... Тут, у карцері, засміявся я на слова слідчого: вони питають, де сходилися на раду? Де, в кого?

Фавст дригнувся щокую до холодної стінки і тихо шептав: „У моєї рідної сестри, чуете?“ Далі вирівнявся і цитував собі з якогось філософа: „Панувати над рабами, обернути кожного на автомат, — такий, здебільшого, намір у деспотів...“

...Так знайте, — говорив до стінки далі, — Проклін Коношина ніколи не буде зрадником. Я загину, сотні й тисячі таких, як я, але ніколи, ніколи не продаватиму сестри своєї. І нікого не продаватиму. Юдою не буду...“

Фавст плакав... Йому все ще, здавалося, стояв образ слідчого Однорогова, говорив (Докінчення на 4 стор.)

3 Канади треба платити тільки американську валюту

Праця для жінок і чоловіків
WANT ADS
CLASSIFIED DEPARTMENT:
BERGEN 4-0237 — JERSEY 9-0582

ПОТРІБНО МУЖЧИН

ВІДПОВІДНИК ШКІРНИХ РУЧОК,
досвідчений. Робота цілий рік, добрі
умови, надзвичайно висока платня.
Також форма, що заряджує бач
підприємством, писати:
P. O. Box 346, Jersey City, N. J.

ФАВСТ

(Оповідання до сторони 2-го)

ніби до нього:
— Каже мені Одногого:
„Ти, Конюшина, трудового
проскодження, ти бедняк, ти
получив образование, ти, на-
конец, не Грицько или Омель-
ко какой-то... но почему, по-
чему из каких побуждений ты
примкнул к преступному обще-
ству самостийников? Почему
принял участие в востаннии?“

Конюшина відповідала

— Ая... Пішов, не можна не
йти, бо коли підпалили хату
Грицькові та Омелькові, то
вони лише тоді за вила і під-
ніст свою згадають, ая... Ме-
ні ж, самі сказали, людині сві-
домий, треба свідомо і прямо у
вічі ворогові дивитися...

Так йому, нібито, сказав
був Фавст, а він на це усміх-
нувся, дав гарну напіросу:

— Кури, мовляв, Конюшина,
наші, а скажи нам, де поділися
ваші, де були бандити?

Пережили Одногого через
стіл голову і, трохи заспаний,
процидів крізь зуби:

— Пойдемо на шльонку, мило-
к! Герой!

Замахнувся і на всю руку
вадарна по зубам.

Фавст, пам'ятає, до крові, до
кістки прокусив йому руку ту
— тільки прикладами врятува-
ли життя Одногого, занепа-
стивши Фавста: його трима-
ли після цієї історії три місяці
в так званому секретному під-
в'язні.

Конюшина жорстоко
давав кашлати кровю, — тоді
перевели до загальної тюрми,
до камери № 12.

Дзень-бом, дзень-бом...
(Подати уривки з пісні,
настрій).

Слухай, — каже мені
Фавст, — вони співають цієї
пісні так, як смуток власний
плоть... Правда, чи? А мені зда-
ється, нема чого й сумувати:
справді, я пережив був таку
велику радість і захоплення,
що й досі обертом голова йде,
як згадаю минуле...

Кінь був у мене — Іскра, а
коли виїздила наша сотня з
лугу — у гривах кінських пісні
швили, зелені бори дороги нам
стелили, і ми були самі, як бір,
зелені — такі молоді й зав-
зяті!

На команду: „Кіннота, на ко-
ни!“ вихором залітали, острога-
ми давили і стременими
бряжчали, аж підковні цокоті-
ли в коней — мчали так степи-
ми українськими: а поруч —
бір, бором — ніч з вогнями
йде, тоді горіли бори...

І знову співали старої тю-
ремної пісні:

A SMALL POCKET SIZE
DICTIONARY

is quite valuable. We have a few
on hand in the English-Ukrainian
languages. Price \$1.50.

"SVOBODA"

81-43 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ЗВУКИ УКРАЇНИ
MELODIES of UKRAINE

100 українських пісень під
нотами на один голос і з
повним текстом.

Задіяв і видав
ДМИТРО АНДРЕЙКО.
Ціна 75 центів
Замовлення враз з належністю
слати до:

SVOBODA

P. O. BOX 346
JERSEY CITY 3, N. J.
З Канади треба платити тільки
американською валютою

CONCERNING ATOMIC ENERGY — Just before Andrei A. Gromyko, right, Russia's deputy foreign minister, made his attack on Bernard Baruch's atomic energy program, at the UN meeting in Lake Success, N. Y., Gromyko and Baruch met in conversation as above. Gromyko accused Baruch of making "light-minded statements."

Слишно там идуть...

Где-то, кого-то на каторгу

ведуть...

— Не співайте! Не завітуйте!

ніколи вже не завітуйте пісні
до грив мого коня! І я все та-
ки не буду журитися: ми вми-
раємо в імя наступних поко-
лінь.

Підійшов до дверей, довго
читав видряпане нігтем:

„Тут була остання ніч... Ми
загинули за волю свого наро-
ду; той, хто одвідає цю каме-
ру, хай згадає нас... Земля у-
країнська кровю окроплена,
діти цієї землі гинуть по тю-
рмах всіх слов'янських народів,
б осами вони — гній і трун...
Люди без волі, без бажання
навіть...“

Далі все було засмалцьова-
не так, що годі прочитати.

Фавст стояв і довго думав:
йому не треба було говорити
такі слова, не до нього зверне-

на була скарга смертельників...
— „Остання ніч“ — зафік-
сувала його пам'ять. — Коли
остання ніч прийде до ньо-
го, Конюшини?

Знесилені упав на залізне

ліжко. Він не пам'ятав уже, чи

це був сон, чи справді було

колись таке життя? Згадавав...

— „Сьогодні — багата кутя,

ая... У мене не було ще тоді

Іскри, не ціли пісні наші над

борами. Стояла мати коло сто-
лу, лампадка перед образами

засвічувала:

— „Святий вечір, діти, над-

ходити, — казали, — не пус-

тайте!“

І долівка в хаті, вимазана

Оксанкою, блищала, і наші очі

дитячі блищали радістю і щас-

тям... Мати не сердилася, коли

малий Яцько смикав їх за спід-

ницю, приказуючи: „перший

пиріжок, мамо, мені!“

— „Добре, Яцько, тобі... А ко-

му ж? Тільки тобі!“ — гляділи

рукою його найжачену голову

й посилали до батька.

А батькові очі світилися,

мов у святого Миколая на

божнику, він садив праворуч

себе Яця, а ліворуч — Насу-

сю, і бавив обох, ая...

Повз них проходила горда

Оксанка, вона старша була і

робітниця в матері найперша;

в Оксанчиній косі, пам'ятаю,

HEALTH HINTS

(“Health Hints” is a regular contribution to this paper by The
Medical Society of New Jersey. Questions should be addressed to
the Office of the Society, 315 West State Street, Trenton 3, N. J.)

BILE AND DIGESTION

BILE IS manufactured continuously by the liver.
In a 24 hour period a quart will be produced. Its only means of
escape to the intestine is through a passageway known as the common
duct. Halfway down this tube is the gall bladder. Normally most of the
liquid goes here for storage until the secretion is required for digestion.

During its stay in the gall bladder the material is concentrated to
half its original volume. Sometimes when the gall bladder is diseased,
the solution remains too long and crystals form, thus providing the
forerunners of gall stones.

Gall contains salts, acids and pigments. Main use of this fluid is
to help the digestion of fats. At first the food is broken up into par-
ticles—so that fermentation is facilitated. Some of its chemicals
combine with fat and when the necessary alterations have taken
place, the element passes through the walls of the intestine into the
blood stream. From here it is carried to various parts of the body.
The liver shares with the kidneys in ability to remove poisons and
waste products from the body and these are eliminated through the
bile.

Should the biliary tracts become obstructed by stone or inflamma-

tion, bile is no longer able to reach the intestine. Then the coloring matter undergoes changes and re-
turns to the circulation which im-
parts a yellow appearance to the skin (jaundice). At the same time, lack of pigment in the alimentary
tube causes the stools to be gray.
Bile has a laxative effect by en-
couraging intestinal activity. This does not mean that all individuals
suffering from constipation do so because of a shortage of bile. But if
this is the case, medical preparations are available which are of
value when the normal flow is not adequate. Such a condition is likely
to occur in those having gall bladder disease.

When the gall sac is removed its function is taken over by the com-
mon duct. The passageway enlarges and helps to concentrate the bile.

маком синіла стрічка... — „Чи-
яся файна молода буде“, —
подумав. А вона повернулася
тоді до мене, засміялася:
— Отакої, паничу наш, —
сказала, — на вулицю нівроку
вам, навідується, а дров уруб-
ати, то... „хай тато“.

Надходила багата кутя, свя-
тий вечір.

(Наступ Муравйова на село.
Руїни, десятий відповідає.
Смерть Фавстового батька.
Скрині. Хлипало у буряхах зо-
тліле село. Образ матері):

— „Надівай, Оксанко, стріч-
ки Насті, важи червоного поя-
са Яцєві“. Змалювати до дріб-
ниць сцени бою. На чолі загону
— Прокіп Конюшина.
(Фавст-Конюшина збожеволів
у карцері).

Сторожукове пильне око; за-
заспане, пам'ятає якесь, мов
простирадло у повіі, обличчя,
мутні очі, особливі вуса, схожі
на тоненькі ковбаси — (підлі-
зані), якісь тютюновим димом;
у передніх яснах — два здоро-
вих, вочих зуби, валькована
шія...

Він, Сторожук, вклоняється
Бейзерові:

— Хилий какой-то... — Смі-
ється Сторожук.

Веселий він, звичайно, зав-
жди в такій урочистій хвилині.
Муликає з пісні два рядки:

Нудить Сторожукові горілка,
тоді йде ригати до раковини.
Йому нагадують, що треба
попіншати.

Камера, Фавст узяв з нар-
свою торбу, розв'язав її, підхо-
дить до Конончука, каже:

— „У вас, дядьку, хвалили-
ся, син є? Але він вечери не
принесе сюди — прийміть
мою, я буду вашим гостем
сьогодні.“

Він повертається до Клен-
цова:

— „Не радійте, офіцере, з
моєї страти... Пам'ятайте: „сот-
ні поляжуть, тисячі натовість
стануть до боротьби...“

Маламет молився богів.
Вечір, ніч.

Фавст нерухомо сидів годі-
ну, скося дивився на всіх нас
і тихо шептав щось, а далі під-

вівся, поспитав лана Яцьки-
ського:

— Де твоя, Яцьківський,
кружечка (а орлами) га? Дай-
те мені води!

Голос зростає, переходив у
шепотіння:

— Чуєте, Сторожук списки
читає?...

Він ще принає був до відра
й пив воду, але після цього,
свідомого, здавалося нам,
вчинку, — він уже не приходив
більше до свідомості, він збо-
жеволів.

Ловив руками повітря, ніби
намагався смикнути за повід
коня... Бігає по камері, гукає:

— Кіннота, на коні! До бою!

— Хлопці, чий кінь збіжить
з Іскрою? Сторожукові потріб-

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 9. січня 1947 року помер у
23 році життя в Генерал Госпітал,
Лаврел Гл., Сімокусу, Н. Дж.
ІВАН МАРИНЕЦЬ,

член Тов. Укр. Клубу Поступово-
го, п. 70 У. Н. Союзу в Джерсі
Сіті, Н. Дж.

Покойний залишив у смутку
мату Росалію, дві сестри Марію і
Гелену та тітку Марію Мангем.

Похорон відбудеться в понеді-
лок 13. січня, в годині 9 рано з
похоронного заведення Івана Ко-
вальчука під ч. 79 Сусек вул., до
укр. греко-кат. церкви св. Петра
і Павла при Грін і Сусек вул., по-
тім на цвинтар Гоуі Крос в Ар-
лінгтон.

Простіться приятелі і знайомих
взяти участь в похороні. — В. П. П.
В. Кушнір, секр.

ОТЧЕ НАШ
МОЛИТОВНИК

— для —

УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Друге видання Друкарні ОО.

ВАСИЛІЯН.

В гарній тривалій шкіря-
ній оправі з позолоченим
хрестом на окладинці.

Ціна \$1.25.
Замовлення враз з належні-
стю слати до:

“SVOBODA”
P. O. BOX 346
JERSEY CITY 3, N. J.

З Канади йдежить платити
тільки американською валютою.

ВЖЕ МОЖНА КУПИТИ В КНИГАРНІ „СВОБОДИ“

Нову ціну і на часі книжку
„НА КРИЛАХ В УКРАЇНУ“
Вірші СТЕПАНА МУСИЧУКА.

Кожний свідомий українець і українка повинні мати
і прочитати цю книжку. — Ціна \$1.00.

Книжка має 190 сторінок і містить 149 віршів. Надається до декла-
мації на різні патріотичні okazji, як: Дні Матері, Листопадові Свя-
та, Свята шкільні, Свята церковні, Пам'яті, Гемині, Присвяти, Думки
і пісні.

SVOBODA, P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР

Написав

Д-р А. Т. КІБЗЕЯ

В цій книжці автор описує в приступний спосіб всієї
недуги, їх прояви та лікування. Вона має 734 сторінок
друку, опрацьована в полотно, поділена на 22 розділи.

В цій книжці описані такі недуги: заразливі, з фі-
зичних недомогань, з уявних засвід, нірок, кро-
ви, серця, залоз, жил, костей; недуги жіночі, дитячі,
шкірні; недуги очей, ух, носа, зубів і недуги венеричні.

Прочитавши цю книжку, можна захоронити себе
і родину від всяких недуг. Ціна тільки \$3.00.

Замовляйте, пишучи на таку адресу:

“SVOBODA”

P. O. BOX 346

JERSEY CITY 3, N. J.

на в'язні? — „Маєш ти, піп,
Він ударив щиколотками по
пругови дверей, розбив до кро-
ви руки і, на здивування усіх
почав малювати на стін вели-
ку літеру „У“... Не скінчив, а
знову гукнув на всю камеру:

— Кіннота, на коні! Рівняй-
ся, до бою ладнайсь!

На порозі камери стояв Сто-
рожук. Він узяв Фавста за
скривавлену руку, міцно стис-
нув її, глянув своїми мутними
очима на всіх нас і вивів Ко-
нюшину з камери востаннє...

Камера заімліла з жаху.

У сусідній камері, „етапній“,
співали студенти — новачки ше
нашої тюрми:

Ой, радуйся, земле,
Син Божий народився...

А Конончук держав у руках

ДЯКОВИТЕЛЯ-ДІРІГЕНТА

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТО-
ЛИЧКА ПАРОХІЯ СВ. АПІ.
ПЕТРА І ПАВЛА, пошукує
дяковителя до парохіяльної
школи і провадження хору.
Платня добра і доходи великі.
Интересовані учителі можуть
голоситися на адресу: (Miss)
Theresa A. Pedberznak (Seceta-
ry), 51 Howard Ave., Ansonia,
Conn.

УКРАЇНСЬКІ СТИНІ
КАЛЕНДАРІ

НА

1947

РІК

• У гарних кольорах.
• Календаріом друковане
українською мовою
• Свята означені читким
червоним друком

Ціна 30 ц. один

На С. О. Д. не відсилаємо.
Накладність треба посилати
разом із замовленням

Гарас Шенченко — Кобзар
Зимовий вид
Піснотини
Христос добрий пастор
Серге Ісуса Христа
Діти, що їх ангел стереже
Серге Пресвятої Дни Марії
Тяжкі вечери
Матір Божа Неустачою
Помочи.
Свита Родина
Слова до вірних Богу
Молоді українці
Вічар пасе алви
Українські козани верта-
ють з полону
Ой післала мене мати до
керниченьки
Родіаство Твое Христе
Боже наш.
Святе семейство
Romeo & Juliet
Фарма. Діти годують на-
чи
Хлопчик грає на сопілці,
підкип приспівують, а
зайці і кролики танцю-
ють
Вашингтон і А. Лівколин
Діти їдять на синах у
зимову пору
Гарний вид фарми
Діти в ліжку, ангел о-
хороняє
Гарний вид фарми. Діти,
курні свині, пєс

Замовлення слати на адресу:
“SVOBODA”
P. O. BOX 346
JERSEY CITY 3, N. J.

З Канади йдежить платити
тільки американською валютою.

шматок хліба, що його дав
йому Фавст з Поділля, і ридав.
2. IV. 1923 р.

ПОШУКУЮТЬ

Шукаю в дуже важкій справі
ДЖОРДЖА БРОЗЯ. Хто про нього
знає, або він сам, хай напише на
таку адресу:

TOM FELECHAK,
23 Culver St.,
Seymour, Conn.

КСЕНІ РАДИНСЬКА, з дому Ган-
ковни, шукає вуйків ПЕТРА І ОЛЕК-
СИ ГАЛКОВИЧ, що мають жити десь
у Нью-Йорку. Хто про них знає, або
вони самі, хай пише на таку адресу:

Mrs. HELEN TYTLA,
R F D 2,
New London, Conn.

ІВАН КОВАЛЬЧУК

FUNERAL DIRECTOR
& EMBALMERЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ
В СТИНІ

NEW JERSEY

ШНИ ПРИСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ
ОБСЛУГА ЧЕСНО І НАРКАЩА

У випадку смутку в родині
кляте як і дець там і в поці

JOHN KOWALCHUK

79 Sussex Street

JERSEY CITY 2, N. J.

Tel. BERgen 4-5131

МИРОН ЛИТВИН

І СИН

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

Обслуґа щира і чесна

801 SPRINGFIELD AVENUE,

IRVINGTON, N. J.

Phone: ESsex 3-8090

НЕ ВИДАВАНЕ ЗАБАГАТО

Завжди ШАДІТЬ дешо
з вашого обезпечення.

Ми уладуємо пре-
красний ЦІЛИЙ
ПОХОРОН за \$150.00

У випадку смутку в родині клієнта:

KAIN MORTUARIES, INC.

Найбільший український
погребник зарядчик
в Америці

S. KANAI KAIN, Pres.

433 STATE STREET

PERTH AMBOY, N. J.

Phone PE 4-4646